

LEVÉLSZEKRÉNY

A. Molnár Ferenc írja: „A mi nyelvünk. Íróink és költőink a magyar nyelvről” című antológiát (Tinta Könyvkiadó, Bp., 2000.) — amelyet GRÉTSY LÁSZLÓ válogatott, szerkesztett és jegyzetelt — többször is élvezettel lapozgattam. Nem akadémikusból hívom fel e szép és

hasznos könyv egy sajtóhibájára a figyelmet, hanem azért, mert nem szeretném, ha az innen továbbterjedne. Képes Géza írt egy „Balázs Jánosnak” című verset, amelyben az ő „Sylvester János és kora” című munkájára utal. A vers az antológia szerint így kezdődik: „Sylvesterről írtál régen egyszerű könyvet, | ebben jómagad is pedzed az ősi hatost” (GRÉTSY i. m. 246). A versben azonban az egyszerű szó helyett *nagyszerű* áll, az is illik oda. Ez megállapítható például a közlés forrásául feltüntetett antológiából (Szép versek. Vál. és szerk. BATA IMRE. Magvető Könyvkiadó, Bp., 1984. 222), illetve BALÁZS JÁNOS könyvéből, a „Magyar deákság”-ból is, ahol ő szintén idézi ezt a verset (Magvető Könyvkiadó, Bp., 1980. 570).